

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 627/2016
08.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Н., због кривичног дела у саизвршилаштву прикривање из члана 221. став 3. у вези члана 33. Кривичног закона, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., адв. В.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр. 1216/12 од 19.11.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 49/16 од 02.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., адв. В.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр. 1216/12 од 19.11.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 49/16 од 02.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К бр. 1216/12 од 19.11.2015. године окривљени М.Н. и П.Р. оглашени су кривим због кривичног дела у саизвршилаштву прикривање из члана 221. став 3. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора и то окривљени М.Н. на казну затвора у трајању од шест месеци а окривљени П.Р. на казну затвора у трајању од четири месеца. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка који се односе на путне трошкове сведока у износу од по 400,00 динара (укупно 800,00 динара), окривљени П.Р. да накнади и трошкове довођења у укупном износу од 4.960,00 динара, док је окривљени М.Н. обавезан да плати трошкове браниоца по службеној дужности у износу од 47.255,00 динара. Окривљени су обавезани да плате на име судског паушала износе од по 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 49/16 од 02.03.2016. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног М.Н. а првостепена пресуда преиначена само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је Виши суд у Сомбору окривљеног М.Н. за кривично дело прикривање из члана 221. став 3. у вези члана 33. КЗ осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр. 1216/12 од 19.11.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 49/16 од 02.03.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Н., адв. В.М., због повреде закона из 438. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. Законика о кривичном поступку, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев а побијане пресуде преиначи у односу на окривљеног М.Н., тако што ће у односу на овог оптуженог одбити оптужбу због застарелости кривичног гоњења или пак да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н., адв. В.М. је неоснован.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног се наводи да је окривљеном М.Н. оптужницом Основног јавног тужиоца у Сомбору стављено на терет извршење кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ (у саизвршилаштву са окривљеним П.Р.), након чега је Основни јавни тужилац у Врбасу дана 23.03.2015. године, након више од четири године у потпуности изменио оптужни акт променивши како чињенични опис тако и правну квалификацију дела и окривљеном ставио на терет извршење кривичног дела прикривање из члана 221. став 3. КЗ, за које је окривљени и оглашен кривим правноснажном пресудом, а за које дело је према ставу браниоца окривљеног наступила релативна застарелост кривичног гоњења и то још у време кад је заменик јавног тужиоца изменио оптужни акт, па је тако правноснажном пресудом на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона обзиром да је суд у тој ситуацији био дужан да према окривљеном одбије оптужбу на основу члана 422. тачка 3) ЗКП.

Истакнути наводи захтева по оцени Врховног касационог суда не могу се прихватити као основани а из следећих разлога:

Одредбом члана 104. став 1. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења почиње од дана када је кривично дело извршено. Ставом 3. истог члана, прописано је да се застарелост прекида сваком процесном радњом која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела, а ставом 5. истог члана да сваким прекидом застарелост почиње поново да тече.

Према стању у списима предмета окривљени М.Н. је радње због којих је оглашен кривим учинио дана 10.03.2011. године, а оптужница против окривљеног је поднета дана 12.10.2012. године због кривичног дела у саизвршилаштву тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело је прописана казна затвора од једне до осам година. Како је у међувремену ступио на снагу Законик о кривичном поступку и то дана 01.10.2013. године то је предмет имајући у виду месну надлежност уступљен Основном јавном тужиоцу у Врбасу, који је дана 23.03.2015. године изменио чињенични опис и правну квалификацију предметног кривичног дела тако што је сада оптужним предлогом Кт бр. 964/14 од 23.03.2015. године окривљенима М.Н. и П.Р. стављено на терет извршење кривичног дела у саизвршилаштву прикривање из члана 221. став 3 у вези члана 33. КЗ за које дело се учинилац може казнити новчаном казном или затвором до две године.

Када се на главном претресу или у жалбеном поступку измени правна квалификација кривичног дела (са теже на лакшу и обрнуто), сматра се да све раније, од стране овлашћеног лица, предузете процесне радње ради кривичног гоњења истог учиниоца, прекидају застаревање кривичног гоњења и у односу на кривично дело по измењеној правној квалификацији, уколико се кривично дело односи на исти кривично-правни догађај.

По налажењу Врховног касационог суда измена оптужног акта од стране надлежног јавног тужиоца у конкретном случају Основног јавног тужиоца у Врбасу дана 23.03.2015. године (у погледу правне оцене дела, тако што је окривљеном М.Н. стављено на терет извршење у саизвршилаштву са окривљеним П.Р., кривичног дела прикривање из члана 221. став 3. у вези члана 33. КЗ), а на шта је јавни тужилац и био овлашћен да учини у смислу члана 409. став 1. ЗКП прекида застарелост кривичног гоњења, јер се ради о истом кривично-правном догађају.

С`тога су наводи захтева да је у конкретном случају наступила релативна застарелост кривичног гоњења за кривично дело из члана 221. став 3. КЗ и да је оглашавањем окривљеног кривим због овог кривичног дела учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, оцењени неосновани.

Имајући напред наведено у виду, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног М.Н., адв. В.М. одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.